

antea versatum, sed tū
 primūm visum, ingres-
 sum, ac dicentem: Ad-
 huc tres dies, & Nini-
 ue subuertetur: adeo
 nudis hisce verbis muta-
 ti ac meliores facti sunt,
 & deposita priori vitiosi-
 tate ad virtutē p̄p̄nitē-
 tiam cōtenderunt, ut de-
 cretum Dei reuocarent,
 nutantem urbem siste-
 rent, diuinitus impen-
 dentem iram propulsa-
 rent, omniq; afflictione
 liberarentur. Vidit, in-
 quit: quia auersus est
 vnusquisq; de via sua
 mala, & conuersus est
 ad Dominum. *Quomo-
 do conuersus est, dic mi-
 hi? atqui magna eorū e-
 rat malitia, ineffabilis
 nequitia, ulcera curatu
 difficilia. idq; ut indica-
 ret Propheta, dixit: A-*
 scendit malitia eorum vsque ad cœlum: *distan-*

θεν, ἀλλὰ τότε πρῶτον ὀ-
 φθέντα, εἰσελθόντα καὶ εἰ-
 πόντα, ἐπι τρεῖς ἡμέρας, ἢ
 Νινβὴ κατασραφείσεται·
 ἕτως ἀπὸ τῶν ψιλῶν τέ-
 λων ῥημάτων μελεβάλλοντο
 καὶ βελτίους ἐγίνοντο, καὶ
 τὴν περτέραν ἀπιθέμε-
 νοι κακίαν, πρὸς ἀρετὴν
 δὴ μετάνοίας ὠδῶσαι, ὡς
 ἀπίφασιν ἀνακαλέσασθαι
 θεῶν, καὶ λειομύλιω σῆσαι
 πάλιν, καὶ θεήλατον ὀρ-
 γὴν ἀποκρῆσασθαι, καὶ
 πάσης ἀπαλλαγῆναι κα-
 κίας. εἶδεν γὰρ ὁ θεός φησιν,
 ὅτι ἀπέστη ἕκαστος ἑαυτοῦ ἀπὸ τῆς
 ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηροῦς, ἢ
 ἐπέσρεψεν ὀπί τὸν κύριον,
 πῶς ἀπέστη, εἶπέ μοι; καὶ
 τοι μεγάλη ἴα αὐτῶν ἡ κα-
 κία, ἀφατ ἡ πονηρία,
 δυσίατα τὰ ἔλκη. καὶ τῆ-
 το δηλῶν ὁ περφήτης ἔλε-
 γον· Ἀνέβη ἡ κακία αὐτῶν
 ἕως τῆς ἐρανθ· τῷ ἀνασῆ-
 ματι

ματι